

synes, at jeg taler saa høit, som jeg kan, men muligvis kan jeg tale lidt høiere endnu. (Lø-
rup: Her skulde være mere stille i Salen!). Min
ærede Nabo til Høire siger, at her gjerne kunde
være lidt mere stille i Salen. Det tror jeg ogsaa
saa; var dette Tilfælde, kunde de Herrer nok høre
mig. — Misaa, baade de Grunde, jeg har nævnt,
og dem, som det ærede Medlem for Veile Amts
2den Valgkreds har anført, ere de, der ville blive
bestemmende ved Valget; men jeg indrømmer
ham, at da jeg før talte, tænkte jeg kun paa de
Oplysningsspørgsmaal, som der i Dieblisset kunde
være Tale om, at Regjeringen vilde opløse os
paa. Jeg skal yderligere tilføie, at jeg desværre
har i alt for sørgelig Erindring, hvorledes man
forhandlede, da vi havde Grundlovsforandringen
for, og at jeg endnu erindrer, at der fra forskjel-
lige af de ærede Medlemmer paa den anden Side
af Salen blev sagt, ikke een men mange Gange,
at den hele Forandring kun var et Pust i et Glas
Vand. Nu er dette Pust imidlertid blevet en saa
rafende Storm, at vi desværre kunne komme til
at se, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den
Valgkreds har Ret, naar han siger, at der er
Fare for, at vort Statsstib fuldstændig kan strande
under dette fra Først af, som man sagde, ufskyl-
dige Pust i et Glas Vand. Mere skal jeg ikke
sige om denne Sag. — Jeg begjærede Ordet for
ved en kort Bemærkning at svare det ærede Med-
lem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd).
Han blev saa forferdet over, at han havde med
Folk at gjøre, som kæmpede for et Forslag med
hele deres Overbevisning, og som, naar de havde
en Overbevisning, aldrig gav sig af med at for-
svare Andet end, hvad der efter denne Overbevis-
ning var Ret. Han sagde, at han ofte var i det
Tilfælde, at han tvivlede. Derom tvivler jeg slet
ikke; det viser hans Optræden ved mange Leilig-
heder tilstrækkeligt. Smidliertid kommer det ærede
Medlem heldigvis altid til Slutningen til en Be-
slutning, og det er da i Reglen den, at være
imod, hvad jeg anser for det eneste Rigtige. Dette
kan jeg kun beklage, især naar det ærede Medlem
bebrejder mig, at jeg optræder saa stærkt, som jeg
gjør, for at forsvare, hvad jeg anser for det Rette.
Efter min Mening kan jeg fornøstigtvis ikke gjøre
Andet, men jeg siger naturligvis, at, hvis mine
Modstandere kunne overbevise mig om, at jeg ikke
har Ret, saa gaar jeg over til mine Modstanderes
Overbevisning. Det er dog ikke tidt Lykke-
des det ærede Medlem for Thisted Amts 2den
Valgkreds at bringe det dertil. Og det høie Thing
maa dog indrømme mig, at naar det ærede Med-
lem giver sig selv det Skudsmaal, at han i de
fleste Tilfælde er i Tvivl om, hvad han skal gjøre,
saa kan det ikke let falde mig ind at henvende
mig til det ærede Medlem for at faae Raad og
blive bedre oplyst, saa maa det ligge i Sagens
Natur, at jeg ikke henvender mig til ham. Men,
som sagt, jeg skal udtale min Glæde over, at han

dog i Reglen endelig kommer til en Beslutning,
den nemlig, som han tager, efter at have indset,
at jeg og dem, der staa paa min Side, have Ret,
og han selv Ret. Dette er et Faktum, og derfor
forekommer det mig, at den Bebreidelse, som det
ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds
rettede mod mig, ikke var paa sin Plads. — Jeg
skal tillade mig at gjøre en Bemærkning endnu,
der forsaavidt bliver en Gjentagelse, som jeg alle-
rede har udtalt det Samme under mit første Fore-
drag. Jeg siger, at jeg skal være med blandt dem,
der skulle vide at bøie af — dette kan i Grunden
tjene som Svar til det ærede Medlem for Thisted
Amts 2den Valgkreds — fra den Overbevisning,
vi i dette Dieblis have om, hvad der er det rig-
tige Standpunkt. Naar der kommer Forslag frem
i den af mig antydede Retning, antager jeg, at
ikke alene jeg, men ogsaa Flertallet idetmindste
vil tage under alvorlig Overveielse, om man ikke
kunde komme ud af hele den beklagelige Stilling,
hvori vi nu befinde os. Om noget Saabant kan
ste, veed jeg ikke; vi have jo Intet hørt fra Re-
gjeringen i saa Henseende, og kunne altsaa Intet
vide. Jeg skal slutte med at sige, at det inderlig
skulde glæde mig — hvad enten det kan ste paa
det nuværende Grundlag eller paa anden Maade
— om Regjeringen og begge Thingene kunde blive
enige. Dette er mit alvorlige Ønske, og dertil
vil jeg bidrage, hvad jeg formaar.

Sagd: Jeg skal kun oplyse den ærede
sidste Taler om, at jeg aldrig har talt om mig
selv; det vil sige, at i mine Ytringer før ud-
talte jeg ikke om mig selv, at jeg var i stadig
Tvivl om, hvad der var det Rette. Jeg gjorde
det ikke af to Grunde, for det Første, fordi jeg
ikke fandt, at dette Sted egnede sig til at være
en Skriftestol, og dernæst, fordi jeg ikke fandt,
at det ærede Medlem var den heldigste Skriftefaber.
Ligeoverfor den bestemte Paastand om, at man
kun indlob sig paa at forsvare Noget, som efter
Oms Overbevisning var det Rette, hævdede jeg
den Sætning, at det ikke var heldigt, at man
altid stod med en fast Overbevisning om, at man
havde Ret, men at det var heldigere, om man
undertiden nærede Tvivl om, hvorvidt man havde
Ret. Havde jeg tidligere sagt dette om mig selv,
ville jeg nu frit og usorbeholdent have sagt det
Samme, men jeg sagde det ikke.

Scavenius: Det ærede Medlem for Veile
Amts 2den Valgkreds (Berg) kom i Sandhed
temmelig høit tilveirs, han kom endog saa vidt,
at han kunde tænke sig den Mulighed, at han
kunde komme til at tvivle om, vi kunde bruge
vor nuværende Forsatning. Jeg vil tillade mig
at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at
han turde blive nødt til at bruge den Forsatning,
vi have, han, som vi Alle. Hvad angaar hans
Udvikling af det konstitutionelle System, som han